

ZAPRIKRAJ 2025

Bor Grošelj Simič in ostali člani

Udeleženci: Tomaž Krajnc, Aleksandra Krajnc, Primož Presetnik, Vid Naglič, Samo Grgurevič, Matic Prevec, Uroš Kunaver, Tinkara Kepic, Aljaž Osterman, Peter Mašič, Anže Tesovnik, Matic Di Batista, Špela Di Batista Borko, Tim Berginc, Anže Kadunc, Taras Večerin, Matevž Marinko, Bor Grošelj Simič, Jakob Majdič, Klemen Kramar, Uroš Novak, Matevž Hreščak, Tjaša Vezovnik, Matija Hreščak, Twan Lange, Nina Pekovec.

V tabornem dnevniku je o taboru zapisanega bolj malo. Nekaj časa je kazalo celo, da je celoten dnevnik izgubljen, zato sem po lastnem spominu in ob pomoči Garminove tabele obiskanih jam povzel vsaj nekaj dogajanja po dnevih. Potem se je dnevnik našel, kar je bilo v njem čitljivega, pa je pretipkala Špela. Tako je iz mojega kratkega zapisa in kratkega tabornega dnevnika nastala malo manj kratka kombinacija.

Ena stvar, ki je v dnevniku ni manjkalo, so koordinate vhodov. Tabor je bil namreč v tem pogledu zelo uspešen. Raziskovali smo kar na dveh območjih - na severnih in vzhodnih pobočjih Krasjega vrha nad planino Zaprikraj in na zahodnem pobočju Lipnika, nad planino Golobar.

Območje pod Krasjim vrhom

Območje se nahaja na nadmorski višini med 1250 in 1700 metrih n. v. in je večinoma poraslo z gozdom. Ker je obrnjeno na sever, se sneg obdrži dokaj dolgo, kar je na nekaterih prejšnjih taborih raziskovalcem povzročalo težave. Že pogled na lidarski posnetek jasno pokaže, da območje skoraj gotovo skriva mnogo vhodov. Dober podatek je tudi 17 jam, ki so v okolici Krasjega vrha že registrirane. Večina je del našega društva, prva, K. V. 1 (5822) je bila izmerjena že na taboru DZRJL leta 1986, večina preostalih pa na kasnejših društvenih taborih. Nekateri od registriranih jam so čisto spodobnih dimenzij, dve sta globlji od sto metrov.

Območje pod Lipnikom

To območje je od taborne baze precej bolj oddaljeno, najprej je treba priti delno z avtom, delno peš do planine Golobar, kmalu nad planino pa postane teren jamarsko zanimiv. Tla so izrazito kraška, sploh od višine 1600 metrov nad morjem naprej, ko gozda ni več in postane teren precej podoben Rombonskemu, ali pa Kaninskemu iz kakšnih malo nižjih leg. Podobnost ni zgolj navidezna,

dejansko je kamnina tu zelo podobna tisti z druge strani bovške kotline, vključno s plastmi z nešteto fosili megalodontidnih školjk. Na tem območju so bile pred našim prihodom registrirane samo tri jame, ki jih je na začetku tisočletja izmerila ekipa Čehov, ki je takrat dokaj redno obiskovala Slovenijo in tudi v sodelovanju z našim društvom raziskovala na bližnjih podih med Krnom in Skutnikom. Obstaja tudi neka zgodba o tem, da je po tem območju nekoč brkljal Roberto Antonini, vendar izvor zgodbe ni čisto jasen, kakšnih označb, ki bi jo potrjevale, pa na lokaciji tudi nismo našli.

Povzetek dogajanja po dnevih

30. april

Zapis iz dnevnika:

Zbrali smo se v velikem številu in s prešernim duhom. Cesta na planino je bila kar dobra in pri pristopu večine avtomobilov ni bilo pretiranih težav. Koča je bila takšna kot se je spomnimo. Velik komfort, z WCjem v Molzišču. Kuriršče letos ni bilo pred kaverno tik ob koči, temveč malo gor nad kočo in za majhnim hribčkom, kar je bilo dobro, saj je v eni sosednjih koč dve noči bival predsednik pašne skupnosti z otroci. Večer je bil kar uspešen, za ene celo malo preveč, kar pa je vse uredila tovariška pomoč. Prvi maj smo proslavljali menda do 2.30. – Primož

1. maj

Pod Krasjim vrhom so delovale štiri ekipe, skupno 16 jamarjev. Taras, Tim in Anže K. so se lotili 3 starih jam, fotografirali vhode in dve izmed njih podaljšali. Uki, Tinkara, Vid, Jakob, Samo, Primož, Matevž M., Pero, Matic P., Aljaž in Anže T. so v treh ekipah izmerili 18 novih jam, od tega štiri še čakajo na odjajo.

Diba, Špela in Bor smo se brez jamarške opreme odpravili na ogled terena pod Lipnikom. Po gozdu je nekaj časa slabo kazalo s kakšnimi jamami, potem pa so bile naenkrat povsod okrog nas. Med gozdno mejo in spodnjo mejo snega smo našli več kot deset potencialnih vhodov, ponovno pa smo odkrili tudi brezno GL-1 (7743), ki je imelo za dobrih sto metrov napačno lokacijo.

Zapis iz dnevnika:

Posledice proslavljanja so bile zelo vidne. Pri posameznikih tudi zelo, zelo vidne. Vendar so se le razdelili na nekaj skupin in do večera raziskovali na več

lokacijah. Izplen izmerjenih jam in možnih jamskih vhodov je bil občudovanja vreden. Izvidnica Golobarske brigade je poročala celo o 20 novih vhodih. Pred večerom je Matevž M. demonstriral tek v hrib, kar je spodaj občudovalo številno občinstvo. Napeto. Zvečer pa spet malo roštilja in zgleden odhod v postelje ob polnoči. – Primož

Matevž H., Tjaša in Matija smo odšli z lokalnim vodnikom, sosedovim najstarejšim sinom, na Krasji vrh. Ob vračanju v tabor smo ugotovili, da so njegovi starši že sprožili iskalno akcijo, saj jim ni sporočil, da odhaja na izlet.

2. maj

Večina raziskovanja je potekala pod Lipnikom. V treh ekipah smo Klemen, Anže T., Špela, Matevž M., Tinkara, Diba, Jakob, Samo, Vid, Aljaž, Pero in Bor raziskali 12 novih jam. Ena od njih se je kasneje izkazala za že registrirano GL-2 (7744), štiri od preostalih pa še čakajo na oddajo. Našli smo tudi nekaj novih potencialnih vhodov. Pod Krasjim vrhom sta ta dan raziskovala le Garmin in Tim, ki sta našla pet novih jam, popravila koordinate dvema starima in eno od njih tudi podaljšala. Primož in Matic P. sta ta dan izmerila spodmol za slapom Curek nad cesto na Zaprikraj.

Zapis iz dnevnika:

Živel 2. maj! Okrepljena Golobarska brigada je raziskovala jamske vhode zabeležene na predhodni akciji. Vojnojuba mladiča sta iskala železje; Garmin-Tim popravljala stare grehe; in morda delala nove. Matic (tamal) in Primož sva šla registrirat na internetu zabeležen spodmol pri slapu Curek in sproti malo biologizirala (*op. ur. sledi nečitljiv seznam latinskih imen*). Pregledane kaverne pa niso služile za zatočišča netopirjev. Našla pa sva "pragozd" na grebenu med planinama Zapleč in Zaprikraj. Ogromno orjaških bukev. Sandra je pazila na zaloge na stanu in odganjala turiste. Roši je začel s teraniziranjem. Tjaša in Matija sta ugrabila sosedovega otroka, ki ju je potem vodil po lokalnih znamenitostih Krasjega vrha. Golobarce je teren toliko zmatral, da skoraj pozdravili niso, ko so se vrnili pozno zvečer, in so se razgovorili šele po pojedeni pašti. Zvečer so sledile hudo napete debate, npr. v kakšni obliki telo najbolj sprejema magnezij. Bila pa je tudi sekcija za herbalife in podobne substance. Malo se je shladilo. Eni so se med piksnami piva in plastenkami vina vseeno učili psihologijo. Polnočnica je za mnoge pomenila posteljo, nekateri pa so nadaljevali ob ognju. – Primož

Foto: Špela Di Batista Borko

Foto: Matic Di Batista

Foto: Matic Prevec

Foto: Matic Di Batista

3. maj

Ekipa Uki, Jakob, Tinkara in Pero je izmerila tri jame pod Krasjim vrhom. V eni od njih so skoraj izgubili Tinkarino čelado. Tim in Garmin sta ta dan izmerila štiri nove jame ter fotografirala vhod in popravila koordinate trem starim. Matevž M., Špela, Diba, Nina, Twan in Bor smo se še enkrat odpravili na območje pod Lipnikom in izmerili šest jam, od tega nam je v dveh zmanjkalo vrvi in bo potreben še kakšen obisk. Ena od njih se je kasneje izkazala za identično z GL-3 (7745). Tri še čakajo na oddajo.

Zapis iz dnevnika:

Vid, Anženir, Samo, Matic jr, Primož. Šli preko lokalne Poti miru, videli malo kamrico z zasigano steno, potem na travniku našli še jamo v katero pa je nekdo verjetno že šel.

7:00 iz bližnjega gozda zabrni motorka. Kukavica kuka, ptiči žvrgolijo, lesni črv grizlja nadstrešek, Matija mijavka v šotoru.

Imeli smo se lepo, škoda ker gremo jutri že domov. – Pero

4. maj

Matevž M. in Diba sta šla pogledat eno jamo čisto blizu tabora, za katero pa se je izkazalo, da sta jo dan prej že izmerila Garmin in Tim. Pospravili smo in se pobrali domov. ■